

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

כי תראה חמור שנאך
בכ"ץ תחת משאו ויהלך
תעזוב לו עזוב תעזוב
שמו: שמוה כג ה
איש אמו ואביו תיראו
את שבתתי תשמרו אני
אלהיכם: ויקרא יט ג
כבר את אביך ואת
אמך למען יארכו ימך
לכל האדמה אשר יי
לחייך נתן לך:

שמות כי ב
כבוד את ה' מזהיר
מראשית כל תבואתך:
משלי ג ט
לא תראה את חמור
אחריך או שורו נפלים
בדרך והתעלמת מהם
הקם תקים עמו:
דברים כב ד

הגהות הב"ח

(א) גמ' חנל הסא דידי
וקלי: (ב) שם חני ה'
אלהיכם טולכם:

גליון הש"ס

ה'ש"ס ד'ה שמונה
ה'תכ"ח רש"י בינה דף 1
ה'תכ"ח רש"י בינה דף 1
ה'תכ"ח רש"י בינה דף 1

רבינו חננאל

[illegible]

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

שנים מן השלשה יבואו ויעידו נומר שלשה היינו:
 וקמם ב"ד שלשה. אלמא אין כח הפקיר ממון
 אלא זה כפחות משלשה: גילוי מילתא. שידעו שחלקתי בשוה:
 הנחות מוכסי יתומים מוכרת לתזונות: שלם כב"ד.

מאתני' מלאס ברפס. בגמרא

מפרש מאי אנטרין: היספ בניס
הקבורות. והוא כן: לו שאמר לו
אל תחזיר. והוא במקום שהוא מומר
יבא שם: הלך וישב לו. הכעס:
לשון לא לשלל. בגמרא מפרש:
רפא שאמר. שנינו במשנתנו
עסקין כשאינה מתה את הכהנה
בשמונה להיות נזרחה ויואלת:
ואינה מסתמרת. שאינה נעולה ואם
נזלחה לנאת ויואלת: מעיל לנאות.
כדאמרין לעיל (דף 65.) לגינתו
ולחורבתו מנין: ברישא גרסין והוא
שעומדס כבוד לפסוס ברישא גרסין
והוא שעומדס חוץ לפסוס: אני אר.
אנא שאמרתי קר ירע את אבי.
אנא אדון לשנים ואם אמר קר אבין
עצור על דברי לחלל שנת אל תשמע
לו: הוה אמינא יניאא ליה. דאמי
הוה דכידה ודמי דאל תעשה דלא
תעשה להתעלם: אצירה עשה ולא
השתעשה היא השב תשיבס לא מוכל
להתעלס: הווקס כדודס. בגמריה

שזה כנל אט אכך כנל אט ה' מווק:
לזט זט זכזט זט אט אט אט זכזט

אין לשמון רב יום
עליו יתר על משאו
תחת משאו משאו
גב' אמר רבא ירפת
ואינה משמרת א
אינו חייב בה ואינה
למיתני אינו חייב ב
משמרת השתא מש
לה לגואי משכח לה
שבע מינה אינה
מצאה כרפת אינה
שעומדת תוך לת
הרבים ואפילו בתוך
מדבר

לב.

אלמנה מוכרת ש"א בב"י. וא"ת האם משום חניא או משום שלא תחזיקו בב"י דמפרש באלמנה נחזית (וכחיות) ק"י: וס' (ו) י"ל דס"ל כיון דלמנה מוכרת אע"י דלמנה שלה שלא בב"י משום חניא ה"י שופק עמו שלא בב"י אע"י דליכא יטעו חכמי ה"י ר"ח ד"י חזונו.

וְיָחִיד חַדְשֵׁי הַכּוֹלֶה

אלמנה ששמה לעצמה לא עשתה ולא כלום להמריק לה מאן שם קר הלא מוכר ע"פ כ"ד הדיוטות וי"ל כיון שנתקת לעצמה נראה שיש לה שם שבעת מנכסי יתומים כדא אע"פ שיש כ"ד הדיוטות כיון לדינא מומחין אצל שמוכרות להמריק אין נראה שבעת מנכסיה שצרי לה עכבה כלום וא"ת ומ"ש דאלמנה מוכרת להמריק שלא ככ"ד וככ"ד יכולה לעכב אפי' לעצמה מהמריק הסם דא"ל מאן שם קר משמע דכ"ד יכולה לשום וקאמר נמי הסם ההוא גברא דלפקדו גביה כסחא דיימני חול שמה לנפשה בת' זחי לטוק אייבור כו' חסא לקמיה דרבי א"ל מאן שם קר משמע דכ"ד יכול לשום ולקמן בפירק המפקד (דף ע"ג.) מנ המפקד פירות חסא חזרו והרקיבו זו עושה להם חסא ומוכרין כ"ד וכסוהו מוכרין מוכרין להמריק ואין מוכרין לעצמא כיאל זו גבאי דקא פוטרין להמריק ואין פוטרין לעצמא דלפילו כ"ד מוכרין להמריק

זיין זקוק לו שנאמר ואין מוכרין לעצמם ושלא כ"ד אין

מזכירן וְאֵינִי מְזַכֵּר לָהֶם וְלֹא מְזַכֵּר לָהֶם
הֵיטָב בְּרוּשָׁתִּי אֲנִי אֶלֶף אֶדְעִי בִּדְבַר
הַשּׁוֹמֵא יוֹכֵל לַעֲבֹד לַעֲמֹל דְּבִירוּשָׁלַיִם
מִסִּיק עַל הַהוּא מַעֲשֵׂה דְרָבִי יוֹחָנָן
חֻקְקָהָה דְּמִימִי פִּי"ק דְּסַפְּסִימִים (דף יג
וּסֵס) אֵלֶּי לָךְ וּמוֹכְרִים בִּדְבַר אֶלְמָא
אֲרַעֲמִי שְׁתָּנָן לֹא רְשׁוּת הֵיטָב הָרִי
לְמוֹכְרִים בִּדְבַר וְיִזְל לְמוֹכְרֵת שְׁלֹא בִּדְבַר
מִשּׁוּם חֵינָא וְאֻנְבִי כְּתָהָה לְיִמְיָא נְמִי
דִּיכּוֹל לַעֲבֹד לַעֲמֹל בִּדְבַר מִזְּמִין לְמִימֵר
דְּהֵינּוּ דְּהֻקָּה דְּבִינְעֵדֵד מִתְּסִין יִמְיָא
לֹא מְזַכֵּרִין עֻבְדָּהָה אֵלֶּי דְּבִנִּי יִתְמִי
בִּדְבַר עֲמָסָה הֵס מִפְּקִידִין וְלֹכֵךְ יוֹכֵל
לַעֲבֹד לַעֲמֹל עַל פִּיֵּסָה אֶלֶף פְּקִידוֹן
שֶׁל אֲחֵרִים אֵינִי יוֹכֵל לַעֲבֹד לַעֲמֹל
עַל פִּי בִּדְבַר: **כְּבֵד** אֲדָרָא הֵס מְהוּרֵי.
הֵס דְּנֻקָּת קֶרֶף דְּאֲחֵי קֶרֶף קֶרֶף וְלֹא
נֻקָּת קֶרֶף דְּלִישׁ אֲחֵי וְאֵינִי מִירְאָה
וְכִמְיָא אֲחֵי אֲלֹהֵיךְ מִירְאָה מִשּׁוּם
דְּמִיחָא לִיה לְאֲחֵיךְ קֶרֶף דְּכְסוּד:
מְדַבְּרִי

וְאֵת אִמֶּךָ וְנֹאמַר

לא לשמע ליה: מצוה מן התורה לפרוק אבל לא לל מאי שנא פריקה דכתיב עוב תעוב עמו טעינה פרוק בחנם ולא למעון בחנם אלא בשכר ר"ש אומר טעינה בשכר ר"ש אומר זו וזו בחנם מאי טעמיהו פריקה ואנא אמינא ומה טעינה דלית בה צער צער בעלי חיים וחסרון כים לא כל שכן אלא טעינה בשכר ורבי שמעון מאי טעמא משום כתיב רובץ תחת משאו התם כתיב נופלין בדרך לין בדרך אינהו ומטעניהו עלוייהו משמע אמר רבא מרבין

עין משפט
נר מצוה

קעמ א ב מ' פון
מחל' אשוח' ה'ל'
נ' (פיר' ה'ל' כ) סמג
נשפן מח פושי' אה'ע ס'
קג פפ' א:
קעב ג מ' פט' מחל'

חבדה ה' ה' סמו

רבא טעף ג:
 קעגן ד' מצי' פ"א שס
 הלכה יח וסריג
 מהלכות דוחא הלכה ג פסג
 שס טושי'ע ח"מ ס"י רעג
 סעף ג:
 קעד' ה מצי' פ"א מהל'
 אבידה ה' יע ופ"ו
 מהלכות ממרים ה' יב
 פסג שס וס"י עה טושי'ע
 ח"מ ס"י רטו סעף ה
 טושי'ע י"ד ס"י רמ סעף
 טו:

קעגן א מיי פייג תכל

רונה ה' ה' סמג
משכן פא טושי"ם ח"ת סי'
רעב טעף ד:
קעז ז ח מ"י סס ה' ח
טושי"ם טעף ז:
קעז ט מ"י פט"ו חמ"ל
לבידה ה' ה' סמג
משכן עד טושי"ם ח"ת סי'
רסא טעף ג:

קעגן י פוס"ט שס
דער

ה' א' :
ב' [מ"י] פ"ו מהל' ממרים
הל' א' :
קע"ח ל' מ"י פ"ג מהל'
רו"ח הל' ז' סמג
נשין פ"א פוסע"ע ח"מ פ"י
רע"ב סעיף ו' :

מוסף רש"י
שם אמר לו אביר.
לסוף, היטמא. נבית
הקדוה להשיב אדם, או
היה עומד בחן ואמר
לו אל תחזיר יבמות ו.
שנאמר איש אמו ואביו
תיראו וגו'. וילפין ללו
דומה ולא דקש אדם
מלאי דשם (שם).

—

רבינו חננאל (הרמק)
 ויכתב הרמקא הכי הא
 וזאב הכי וזאב אמניא
 ואמר לו ואל תשיב ישמע
 וזאב אמאי ואל כיבוד הא
 עשה הוא שנאמר
 כבוד את אביך והשבה
 אל עשה שנאמר השב
 לשבים אחיך אל תעשה
 שנאמר אל תוכל להחלם
 וזאב אתי עשה רדחא אל
 עשה עשה. ומתקין מהו
 תיבא הואיל ואיתקיש
 כיבודאב רמא לכיבוד
 תיסקוס שנאמר כבוד את

ה' מהונק אימא ניציית
ליה לערנד כמ"ל דלע.

[illegible]